

НЕМА ТАКОЇ ПОДИ В ЖИТТІ, ПРО ЯКУ НЕ МОЖНА Б РОСКАЗАТИ ЦКАВО І ПОПУЛЯРНО.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

В РОБІТНИЧІЙ ЛІТЕРАТУРІ ВІДБІВАЄТЬСЯ ЖИТТЯ І БОРІТЬСЯ ПРАЦЮЮЧОЇ КЛАСИ.

ЛЮБОВНИЦЯ КАРДИНАЛА.

(Написав “пролетарський письменник” Беніто Муссоліні.)

В сорокових роках сімнадцятого століття населення італійського князівства Трієнтіно було охоплене скритим невдоволенням. Карло Емануель Мадруццо, трієнтіський кардинал і архієпископ за вільський князь Трієнтіна, був в міжній довголітній любовній зв'язі з куртизанкою Клявдією Партічелло, дочкою свого близького дорадника Людвика Партічелла. Розпусна й легкомудра Клявдія заволоділа всіма думками кардинала. Підколюбний нею, він заслав у монастир свою племінницю й одинокую наслідницю всіх фамільних дібр, молоду й невинну Філіберту, що відмовилася його приказу вийти заміж за Винченца Патрічелла, брата Клявдії Філіберта любила другого — Антоніо ді Кастельнуова.

Вістка про заслання Філіберти викликала заворушення й невдоволення всего населення. Маріотратці вигадки Клявдії беззастановно випорюжували кардинальську скарбницю, і кардинал Мадруццо, доповняючи її, мусів безкозачно збільшувати тягар податків. Нарід біднів і обурювався.

Бувши популярність кардинала слабла з кожним днем. Любовник Філіберти граф ді Кастельнуова подавав просбугу за просбубою, домагаючись її звільнення. Все вельможне цанство уважало поступки Мадруццо за прямий вивоз собі.

Але засланий пристрасцю кардинал не звертав уваги на всі ознаки надходжачого народнього повстання. Старіючий і одинокий серед байкучої товпи княжих слуг католицької церкви, він бачив у своїй любовниці останнє звено, що прив'язувало його до життя. Він пера старався дістати дозвіл від папи на звільненя Клявдією. Але всі його зусилля оставались даремними. Папа Александр VII, риючю відкидав просбугу п'ятидесятилітнього кардинала, уважачю їх недостатними й грешними.

А Філіберта увесь час чекала звільнення. Але замість звільнення прийшла смерть. Делікатна вдача, надомилсь в мурах старинного монастиря. Одного разу вечером сама настоятелька отворила монастирські двері перед відвідувачем, який був не хто інший, як архієпископ і князь Трієнтіна.

Кардинал застав свою жертву при останній відиху. Філіберта умерла на руках кардинала. Пережитий горем і страхом, він приказав настоятельці віддати тіло померлого на таїнє похоронення в монастирський склеп, і строго хоронити таїню.

Але чутка про смерть нещасливої дівчини дісталася поза стінци монастиря. Вона дійшла до вух дона Бенціо, приватного секретаря й ворога кардинала. Дон Бенціо наслідував кардинала в коханню Клявдії, до якої пристрасць точила його серце уже через 10 літ. Він старався позискати її прихильності, і взаємність, але вона відкинула всі його домагання із погідливою зневагою.

Дон Бенціо разом з любовником покійної Філіберти, графом Антоніо ді Кастельнуова, взявся оглянути монастирський склеп, бажачю перевірити неясні поголоски. Вони дісталися в монастир під покровом нічної темноти, розкопали могилу, і побачили перед собою зігнилий труп Філіберти. Нетлінним оставалося лише її золоте волосся.

Дон Бенціо складив церковну капітулу, аложену з п'яти прелатів, і розказав ім про страшну знахідку. Всі вони вже здавна мріяли позбутися незалежного й невгамовного кардинала. Капітула постановила подрбно про все повідомити папський і царський двір, риючасно поручачю дону Бенціо постаратися намовити Клявдію покинути територію князівства.

Дон Бенціо провів своїх товаришів до дверей. Думки про пімсту, побіду й довгождану насолоду охопили його ум, коли він роздагався на-ч. Завтра, завтра, — викликнув він сам до себе, — забудше згнє не втече вже від мене. О, Клявдіє, завтра ти станеш моєю!

Але радість дона Бенціо показалась передчасною. Диремне грозив і намовляв Клявдію подати його любов. Він передав її рішення капітулі про неминучість вигнання її за межі князівства, але обцяв її безпеку й спокій, коли вона переде до нього. Клявдія оставалась неустрашимою й непокінтою. Коли дон Бенціо докучив її своїми слезами, благаннями й погрозами, вона протнала його.

Дон Бенціо відійшов із соромом, перейтий жаждою пімсти. По трьох днях прислав по нього кардинала.

Відповідь папи кинула кардинала в глибоку розпучку. До чого йому звільненя? Поставити проти папи? Але він знав, що непослух приведе його до загіфелі. Він стане ізгоєм, бездомним жебраком, якого гонитимуть з місця на місце. Але розлучитися з Клявдією було також понад його сили. Борючись з суперечностями, він не міг зробити нікого рішення.

Щоби заглушити тугу й забути, він знову почав провадити байдужне й розкішне життя. Скарбницю опорознили його безумні маріотратці вигадки. Доповняючи її, він із завзяттю ослешленю пристрасцю чоловіка подовоував старі податки і накладав нові. Сотки людей, зруйнованих надмірним здирством, покидали ослі місця й покидали князівство. Але Мадруццо незважав на це.

Одного разу він влаштував пишний бенкет, на який запрошив всіх прелатів, академіків трієнтіської академії, навірнних і старшин своєї сторожкі. Гости ласо пожарили розкішний страв. Неприличні жарти й

БЛУДНИЙ СИН ВЕРНУВСЯ.

Сучасний роман Муссоліні з папою.

Довго очікувана відповідь папи нарешті прийшла. Папа остався неумоллим. Він знавов відмовив Мадруццо.

Відповідь папи кинула кардинала в глибоку розпучку. До чого йому звільненя? Поставити проти папи? Але він знав, що непослух приведе його до загіфелі. Він стане ізгоєм, бездомним жебраком, якого гонитимуть з місця на місце. Але розлучитися з Клявдією було також понад його сили. Борючись з суперечностями, він не міг зробити нікого рішення.

БЕНІТО МУССОЛІНІ ЗАБОРОНИВ ВЛАСНИЙ ТВІР.

Дуже Беніто Муссоліні, нинішній фашистський диктатор Італії, заборонив у своїй державі свій власний твір, написаний 20 літ тому назад — в 1909 році. Фашист Муссоліні цензурував твір Муссоліні соціаліста. Муссоліні сам себе навив по ший.

Мне всі ми, пили з чаші грешного кохання. — Ви знаєте, що я просив дозволу в папи. Він його відмовив мені. Він бажав скандалу, і він діждеться його. Я риючисю проголошую своє право на земську любов. Чи хоче того первосвященник, чи не хоче, бажаете ви того, чи ні. Клявдіє, буде моєю навіки.

Кардинал мовчав. Обід зближався до кінця, коли слуга оповістив про прибуття Клявдії. Клявдія з'явилася, одита в чорне. Всі звикли. Клявдія, заважачю свій викликание своїм приходом, замшання, хотіла відійти, але кардинал затримав її.

Світлом своєю подвійну роль любовниці кардинала. Б віззд струдни радісно. Але вороги Клявдії не заспокоїлись і не спали. Дон Бенціо, заседаний в далекий монастир, удержував ціною підкупства звязь із зовнішнім світом. Йому вдалося відшукати помилуваного Клявдією Павла Мартеллі й намовити його вдрге вжитися за вбивство куртизанки.

Мартеллі закрався непомітно на острів, що був посеред озера, яке межувало із замком Клявдії. Вечерами вона ходила на прогулку на той острів разом із своїми близькими. Мартеллі підстерг її знову кинувся на неї з ножом. Однак не вірна Клявдія дувня Рашел захистила її своїм тілом і впадала убитасударом.

Мартеллі замкнули в підземну тюрму. Клявдія вимагала від кардинала смертного вироку, і він покійно затвердив його.

Однак скоро настали в Трієнті поважні події. Повіривши доносам, папа й цар прислали своїх пісалців.

В честь легатив кардинала устроїв урочище прийняття Клявдія з'явилась там наперекір розсудковій й обережності. Гости їли мовчки. Такий звичай на бенкетах кардинала. Коли дучи й величелні шедели божих слуг в роботі, язик мовчати, а ум поринає в сон.

НАБУВАЙТЕ І ЧИТАЙТЕ ТВОРИ М. КОЩОБИНСЬКОГО.

Table with 2 columns: Title of works by M. Koshyvynskyi and Price. Includes titles like 'Твори Кошобинського том 1-5' and 'Збуктання вогни'.

Advertisement for 'NOVA ЦІННА КНИЖКА!' (New Valuable Book!) featuring the book 'ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ' (The Poor of Life) by B. Bosyaka. Includes details about the publisher 'UKRAINIAN LABOR NEWS' and contact information.

